

NOVA DOBA

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglas za mm višine stolpca 50 p. Reklame med tekstom 1 Din.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Upravišтво: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Račun kr. poštnega čekovnega urada št. 10.666.

Doma in po svetu.

Reško vprašanje je še vedno pe-reče. Zadnje čase se širijo vesti, da hoče naša vlada vpostaviti promet med Reko in Brajdico. Te vesti pa so popolnoma izmišljene. »Riječ« poroča, da so prinesle te dni naše novine iz Rima vest, da je naša vlada privolila na to, da se otvori promet med Brajdico in Reko.

Rimska »Tribuna« dementira to vest in tudi, da je to prva odredba, s katero je jugoslovanska vlada odgovorila na prizadevanje Italije, da anektira Reko. Mi moramo po došlih informacijah ugotoviti, da je vse to izmišljeno. O kakšni obnovitvi prometa sploh ni misliti. Le ako bi bila Delta in Baroš evakuirana in razmere na Reki urejene, bi se dalo o tem kaj govoriti. Ako se dovoli, da vozijo naši vlaki do Brajdice, še ne znači otvoritve prometa z Reko, ampak je to samo izpolnitev želje sušaskih meščanov in pridobitnih krogov. Kar se tiče pogajanj, ni nastopil noben nov moment. Italijanski odpradnik Summonte, je izrazil željo, da bi se naša vlada jasno izrazila glede najnovejših predlogov Mussolinija.

Na seji vlade dne 1. tm. se je razpravljalo o načinu, kako naj stopi v veljavo uredba o razmeščenju uradnikov in drugih državnih nameščenecv. Na prihodnji seji ministrskega sveta bodo proučevali pravilnik predviden v uradniškem zakonu. Glede učiteljstva se je določilo, da spadajo stalni učitelji v drugo kategorijo uradnikov. Pogajanja z Bolgarijo imajo ugoden potek. Bolgarija je pristala, da je pripravljena plačati 300 milijonov levov, kot odškodnino za rekvizicije, ki so jih izvedli Bolgari za časa okupacije v Srbiji. Polovica te svote je pripravljena plačati Bolgarija v gotovini, polovico pa v naturalijah.

Angleži so nastopili proti poren-skim separatistom. Angleški zastopnik v porenški komisiji lord Kilmarnock je protestiral v imenu vlade proti poizkusu, da bi se Nemčija s podpiranjem separatističnega gibanja hotela razcepiti.

Angleški delegati so utemeljevali svoj protest s tem, da pomenja vsako pospeševanje separatizma kršitev versailiske pogodbe, ker posamezne neodvisne province nemške države ne morejo biti odgovorne za vse obveznosti, ki jih je Nemčija prevzela s podpisom mirovne pogodbe. Francija je nato odgovorila, da se ne smatra upravičeno posegati v notranje zadeve Nemčije ali nasprotovati namenom porenškega prebivalstva, ki hoče imeti avtonomno državo.

Vsaka velesila hoče izkoristiti neugoden položaj v Nemčiji ter priti na svoj račun. Nemčija pa vedno bolj hiti v prepad. Danes stane dolar 130 milijard, kruh stane 10 milijard, mleko 38 milijard, 100 funtov margarine 6121 zlatih mark. Kakor imamo doma velike težkoče, vendar moramo izjaviti po besedah nekega uglednega Jugoslavana, ki je v zadnjih letih prepotoval mnogo dežel, da je najboljše še pri nas. Ljubo doma, kdor ga ima. Držimo se lepo naše domovine in delajmo in žrtvujmo vse naše sile za njen procvit in napredek. Sadove našega truda bomo uživali že mi in naši zanamci.

Dežela proti italijanskemu nasilju.

Radovljica.

Podružnica Jugoslovanske Matice v Radovljici je priredila v nedeljo ob 11. uri po sveti maši velik protestni

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU.

Repertoar:

2. petek. »Mlinar in njegova hči. Izv.

shod, ki se ga je udeležilo vse prebivalstvo iz mesta in okolice. Shodu je predsedoval gosp. Franc Resman, ki je otvoril shod s primernim nagovorom. V vznešenih govorih sta nam gg. Ivan Avsenek in Danči Čebula pojasnila italijansko nasilje. Govora sta bila sprejeta z velikanskim navdušenjem ter bila mestoma od burnih medklincev poslušalcev proti italijanski vladi prekinjena. Soglasno je bila nato sprejeta resolucija, v kateri se najstrožje obsojajo italijanska nasilja in pozivlja vlado, da upliva pri italijanski vladi, da se ta nasilja končajo.

Brežice.

V ponedeljek, dne 29. oktobra so priredila vsa narodna društva Brežic v Narodnem domu velik protestni shod, ki se ga je udeležilo vse prebivalstvo mesta in okolice. Soglasno in z velikim odobravanjem je bila sprejeta resolucija, ki ostro obsoja barbarsko nasilje Italijanov proti našem življu in ki pozivlja vlado v Beogradu ter ves kulturni svet, da se z vso odločnostjo zavzamejo za naše brate in sestre.

Kamnik.

Podružnica Jugoslovanske Matice v Kamniku je s sodelovanjem vseh drugih kamniških narodnih društev priredila dne 28. oktobra na Glavnem trgu v Kamniku velik protestni shod proti nasilnemu zatiranju, ki ga vrše Italijani nad našimi brati v Primorju. Glavni govornik je bil prof. Zgrablič, kot zastopnik osrednjega odbora Jugoslovanske Matice. Njegov govor, kakor tudi govori ostalih govornikov, zastopnikov vseh strank so izzvali velikansko navdušenje zborovalcev. Soglasno je bila sprejeta resolucija, da prebivalci mesta Kamnika in okolice, pripadniki vseh strank najodločnejše protestirajo proti zatiranju naših bratov v Primorju in zahtevajo, da naša vlada v Beogradu najodločnejše nastopi za obrambo naših bratov ter pred vsem kulturnim svetom razkrinka barbarsko zatiranje narodnih manjšin s strani Italije.

Krško.

Podružnica Jugoslovanske Matice v Krškem je s sodelovanjem vseh kulturnih in prosvetnih društev priredila v nedeljo, dne 28. oktobra velik protestni shod proti italijanskim raznarodovalnim akcijam. Soglasno in med glasnim odobravanjem številno navzočih manifestanlov so bile sprejete resolucije, v katerih se pozivlja centralna vlada v Beogradu, da po svojih zastopstvih v inozemstvu najodločnejše nastopi proti potujčevalnim nameram Avstrije in Italije. Zahteva se dalje, da kr. vlada v Beogradu v zaščito naših bratov tam preko izvede represalije in da naj ne sklene nobene trgovske pogodbe z Avstrijo in Italijo. Bratom tam preko pa se pošiljajo prisrčni pozdravi s pozivom, da vzdrže.

Kranjska gora.

Podružnica Jugoslovanske Matice v Kranjski gori je priredila po prvi sveti maši na trgu pred cerkvijo velik protestni shod, na katerem so govorili notar dr. Ivan Grašič, nadučitelj Fran Flere in carinik Čado Pavlovič. Govori so bili z navdušenjem sprejeti od preko 400 bratov iz zborovalcev. Župan Josip Lavtišer je prečital resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta. V resoluciji se ostro obsoja barbarsko početje Italije ter se pozivlja kr. vlada v Beogradu, da z vso energijo nastopi za naše preganjane brate.

Kongres narodnih železničarjev v Beogradu.

Dne 27. in 28. oktobra se je vršil v Beogradu kongres narodnih železničarjev iz cele države. Po že preje dovršenih pripravah se je ob enem Ujedinjenje vseh do sedaj v državi obstoječih strokovnih na narodni podlagi delujočih organizacij zgodilo. S tem sklepom storil se je velevažni korak in bo novo »Udruženje jugoslovanskih narodnih železničarjev« postalo v doglednem času faktor, s katerim bo morala vsaka vlada računati. Po pozdravnih nagovorih in posameznih referatih sklenila se je obširna resolucija, katera se predloži merodajnim mestom. Delegati so odločno dementirali vse vesti, da bi bila zadnja žel. stavka v Sloveniji politična kakor tudi proti izjavi žel. ministra, da so narodni železničarji pristali na novo pragmatiko, konstatiralo se je, da je žel. minister mistificiral skupščino in javnost. Sklenilo se je tudi podvzeti najenergičnejše korake proti nasilju žel. ministra, kateri je enostavno odpustil iz službe urednika »Jugoslovanskega železničarja«, Radomira Jankovića, kontr. beograjske direkcije, vsled tega, ker je v listu pod svojim imenom dementiral od strani žel. ministra v javnost lansirane vesti glede zadnje stavke in o pristanku na novo pragmatiko. Po dokončanih referatih se je po burni debati izvršila volitev odbora v smislu novih pravil ter je po istih prodril predlog slovenskih delegatov, da ne sme noben predstavnik organizacije biti politični eksponent ter je kot predsednik bil nato izvoljen g. Lukič. Na kongresu so bili tudi češki delegati »Jednote«, katera s svojimi 70.000 člani predstavlja najmočnejšo slovansko žel. organizacijo in se je sklenilo še pred vojno obstoječo ligo slov. železničarjev zopet oživeti. Poleg drugih pokrajin so tudi celjski narodni železničarji imeli svojega zastopnika na kongresu v osebi g. Ivota Barina. Kakor smo informirani, bo v prihodnjih dneh sklicala celjska podružnica »Udruženja« javen shod, na katerem bo glavni tajnik Rad. Jankovič izčrpno poročal o pragmatiki in delavskem vprašanju. Želimo temu narodnemu in strokovnemu pokretu obilo uspeha!

Celiske novice.

Praznik Vseh svetih. Kakor naša lašč za razpoloženje ob dnevih, ko se spominjamo naših umrlih, se je tudi narava prikrojila primerno tem dnevom. Bil je lep toda meglen jesenski dan. Ljudstvo je v trumah hitelo na poljane krizantem. Celjska pokopališča so bila polna občinstva, katero se je spominjalo svojih pokojnikov. Na okoliškem pokopališču je ob 3. uri pop. zapel moški zbor Celjskega pevskega društva dve žalostinki. Za Celjskim pevskim društvom je zapelo dve žalostinki tudi pevsko društvo »Naprej«. Pokopališča so izgledala vsled bujnega cvetja belih krizantem, kakor raj. Proti večeru so se obiskovalci vračali na svoje domove, morje lučic se je poslavljalo od njih. Lučice so pojedemale in prišel je oni mir, katerega potrebuje mrtvi in delavni svet...

Knjigovodstveni tečaj na celjskem vseučilišču se prične prihodnjo sredo, dne 7. nov. ob pol 8 uri zv. v risalnici deške meščanske šole. Kdor se še ni prijavil in bi se tečaja rad udeležil, naj pride tega dne malo prej tja in vplača 50 Din za ves tečaj, ki bo vseboval približno 35 ur praktičnega pouka. Tečaj se bo vršil dvakrat na teden po 1 in pol ure. Vse na-

tančnejše se domeni na prvem sestanku.

Koncert Anton Trost. Na ta zanimivi, umetniški koncert opozarjamo še enkrat vso celjsko publiko, ki se zanima za resno umetnost. Ime Anton Trost in sijajen spored nam jamčita za prvovrsten užitek. Ravno klavirski koncerti so merilo za glasbeno nabrazbo publike. Dasi se ravno v Celju poučuje največ klavir, je treba ugotoviti, da so bili od vseh doslej po prviru prirejenih koncertov ravno klavirski najslabše obiskani. Težko si je razlagati ta čuden pojav, ker bi bilo vendar misliti, da se morajo za klavirske koncerte zanimati vsaj vsi, ki se sami učijo ali igrajo ta instrument. Ta ugotovitev torej ni baš laskava za muzikalni nivo celjske publike. Na drugi strani pa je treba pomisliti, da ni častno za nas, če baš naš rojak — umetnik, visoko priznan in čislán v tujini, vujen sam polnih dvoran, doživi v svoji domovini neupoštevanje in mlačnost svojih lastnih rojakov. Naj za Celje ne velja žalosten izrek: »Nemo propheta in patria«. Zato izkažimo enemu naših najslovitejših umetnikov, g. Antonu Trostu čast, ki mu gre, s tem, da napolnimo v soboto 3. tm. koncertno dvorano do zadnjega kotička. Predprodaja vstopnic se vrši kot običajno v trafiki ge. Marije Kovač v Aleksandrovici ulici.

Gostilničarska zadruga v Celju. Ker je vlada odobrila spojitvev gostilničarskih zadrug za Celje mesto in za Celje okolico, Sv. Lovrenc, Svetino in Teharje, se vrši v torek, dne 6. nov. ob 9. uri dopoldne v hotelu »Balkan« ustanovni zadržni zbor nove skupne »Gostilničarske obrtne zadruge v Celju«. Na tem občnem zboru se bode izvolilo tudi novo načelstvo in drugi zadržni funkcionarji. K udeležbi so pozvani vsi imetniki in zakupniki hotelirskih, gostilničarskih, kavarniških in izkuharskih koncesij zgoraj naštetih občin.

Sokolske plesne vaje se pričnejo v nedeljo, 4. novembra ob 8. uri zvečer v telovadnici. Eno uro poprej je vpisovanje. Ob tej priliki opozarjamo, da je pristop dovoljen le onim, ki se morejo izkazati, da so člani(ce) kakega sokolskega društva. Nečlanicam in nečlanom obisk ni dovoljen in se bode v tem oziru postopalo s sokolsko doslednostjo. To povdarjamo radi tega, da se izognemo nepotrebnim zameram, češ, da sklep nismo pravočasno objavili. Dravro! Plesni odbor.

Srbo-hrvatski tečaj. Izobraževalno društvo »Bratstvo« v Celju otvori tekom prihodnjega tedna javen brezplačen učni tečaj srbo-hrvaščine. Podučeval bode g. učitelj Radič. Ustmene prijave se sprejemajo razen četrta vse dni tega tedna v pisarni glavnega zastopstva »Slavije«, Razlagova ulica št. 11 pritličje desno, od 13¹/₂ do 14¹/₂ popoldne. Pismene prijave je doposlati na naslov g. Rudolf-a Germ, Celje, Cankarjeva ul. št. 11. Vpisnina znaša Din 10.— Dan pričetka in učni prostor se objavi pravočasno.

Godbeno društvo železničarjev v Celju priredi v vseh prostorih Narodnega doma dne 10. novembra tl. Martinov večer. Na vsporedu je ples, šaljiva pošta in druga zabava. Čisti dobiček je namenjen za nabavo novih godal. Za dobra jedila in pijačo poskrbi gostilničar g. Perc. Vstop je prost.

Ciril in Metodova podružnica v Gaberju priredi dne 4. novembra tl. ob 6. uri zv. v gostilniških prostorih g. Čečeka v Gaberju Martinov večer, na katerega vabimo vse prijatelje in prijateljice tega društva. Vstopnina 3 Din. Ker je čisti dobiček namenjen izključno le za obdarovanje otrok

revnih starišev o priliki sv. Miklavža, se prosi za mnogobrojen obisk. Za dobro postrežbo skrbi gostilničar.

Odbor.

Ljudsko vseučilišče v Celju. V ponedeljek 5. nov. predava g. urednik Ed. Šimic »O umetnosti Babiloncev, Egipčanov in Hebrejcev«. Predavanje bo izredno zanimivo.

Letos bomo imeli milo zimo. Po mnenju izkušenih kmetovalcev bomo imeli milo zimo. Ptice selivke, ki bi morale že zdavno vzeti od nas slovo, se še vedno mude v naših krajih. Poleg rudečih jagod se ponavlja ponovni cvet, divjačina nosi še vedno polne kože. Vsi ti znaki pričajo, da bomo imeli toplo zimo in malo snega.

Pozabljeni! Kakor grobovi ob Vseh svetnikih, ki niso okrašeni s cveticami in lučkami reže tu osamljeni in pozabljeni, na katere pogled je res žalosten, tako tudi mi slepi zremo v negotovosti v bodočnost skoraj obupani in kakor se nam dozdeva tudi pozabljeni. Že nad 5 mesecev zaključuje odbor našega društva vsaki mesec z malimi številkami prejemke. Gosto dopisujemo mi redni člani našemu podpornemu društvu slepih, katero je edino naše pribežališče za podporo in sprevidimo, da kdor nima tudi dati ne more. O, plemenita srca! Spomnite se često naša najbednejših slepih in polagajte dar slepim na altar! Milodare sprejema, da jih zopet odda, Podporno društvo slepih v Ljubljani, Wolfova ul. 12.

Turistika in šport.

Poslovni odbor LNP v Celju. Poslovni odbor je bil primoran pri svoji seji dne 30. t. m. z ozirom na zadnje izgrede o priliki nogometnih tekem skleniti sledeče: 1. Pri vsaki lokalni nogometni tekmi, katera se priredi od enega celjskemu pododboru podrejenega kluba ima postaviti vsak klub po dva reditelja, ako pa igra s kakšnim zunanjim klubom, po štiri reditelje. Reditelji morajo nositi vidni znak z napisom »reditelj«. Ako se klubi temu sklepu ne podvržejo, se kaznujejo z denarno globo in sicer prvič z Din 50, drugič pa z Din 100. V pondrvenem slučaju bo poslovni odbor disciplinarno postopal proti klubu, kateri ne bi upošteval tega sklepa. 2. Dalje se podrejenim klubom naroča, da posetnike tekem, ki skušajo kršiti mir in red, vkljub plačanim vstopnicam takoj odstrani z igrališča, ako ne bi zalegli prejšnji opomini. 3. Aktivnim nogometašem (posetnikom) se najstrožje prepove vsako nešportno vedenje, sicer se bodo morali zagovarjati pred pododborom. Sklep stopi v veljavo z dnem 4. nov. 1923.

Narodno gospodarstvo.

Splošna dolžnost davkoplačevalcev v IV. četrtletju 1923. (Opozoritev Trgovske in obitniške zbornice za Slovenijo v Ljubljani). I. Stanovanjski izkaz. Do dne 30. novembra t. l. morajo vsi posestniki hiš v Sloveniji in Prekmurju vložiti sami ali po svojih namestnikih pri pristojnih davčnih oblastvih hišne in stanovanjske izkaze. Če so hiše dane v najem, za v najem neoddana poslopja pa zaznamek prebivalcev takih poslopj. Tiskovine se dobivajo brezplačno pri vseh davčnih oblastvih in davčnih uradih.

II. Davek na poslovni promet. Davčni zavezanci, ki so dolžni voditi za davek na poslovni promet knjigo opravljenega prometa (poleg trgovskih družb, zadrug itd., vsi obrati, katerih promet je presegal v l. 1922 vsoto 360.000 dinarjev) in omenjenega davka za III. četrtletje še niso odpremili, so dolžni odpremiti ga do 30. okt. 1923 in hkratu predložiti prijavo. Zamudniki se še posebej opozore na svojo dolžnost ali s posebnim pozivom ali z javnim razglasom ter s zapretilom uradne ocene ter rednostnih glob.

Kdor vloži nepravilno prijavo, izgubi pravico pritožbe.

III. Dospelost direktnih davkov. Dne 1. novembra 1923 dospo v plačilo vsi direktni davki za III. četrtletje 1923. Davčni uradi so upravičeni jih po 14. novembru 1923 prisilno iztirjavati in zaračunavati poleg 6% zamudnih obresti še za opomin 4% terjanege zneska.

Izvoz naših vin v Avstrijo. Kakor se čuje, se pričnejo meseca novembra trgovinska pogajanja z Avstrijo, ki tudi

nas vinogradnike zaradi omogočitve izvoza naših vin posebno zanimajo. Situacija na vinskem trgu je danes taka, da se vsled visoke avstrijske uvozne carine na vino (60 zlatih kron za hektoliter) in vsled določbe Avstrije, da morajo vsebovati uvožena vina najmanj 13% alkohola, za enkrat ne da izvoziti, izvzemši kake posebne kvalitete, niti hektolitra vina v Avstrijo. Italiji in Madžarski je Avstrija znižala uvozno carino od 60 na 30 zlatih kron za hl. Ta ugodnost se bo skoro gotovo dala doseči tudi za naša vina, če bodo naši delegati to zahtevali. A žalibog nam s to ugodnostjo samo tudi ne bi bilo pomagano zaradi že omenjene določbe, da Avstrija ne pripusti uvoza vin, ki imajo pod 13% alkohola. Kakor znano, pa imajo naša vina le redko (v boljših in najboljših vinskih letinah) 13% alkohola, navadno pa precej manj in se torej sploh ne bi mogla uvažati v Avstrijo, če se ne posreči te avstrijske določbe spremeniti. Glavni boj naših delegatov za trgovinska pogajanja z Avstrijo bo moral tedaj biti naperjen proti tej določbi. Kakor se sliši, se je Italiji pri sklepu trgovinske pogodbe z Avstrijo posrečilo to določbo glede izvoza vin iz Južne Tirolske prebiti in ji je Avstrija koncedirala uvoz 50.000 hl vinskega mošta in 50.000 kl vina, ki ima lahko pod 13% alkohola. To je »precedens«, na katerega opozarjamo naše delegate za trgovinska pogajanja z Avstrijo. Da pa ne bo praznih izgovorov, zahtevamo v imenu naših vinogradnikov, da se k trgovskim pogajanjem z Avstrijo pritegne vinarskega strokovnjaka, ki natvčno pozna razmere vinogradništva v Sloveniji, ki je na izvozu vina v Avstrijo najbolj zainteresiran, kot ekspert. Vinogradniki iz vseh vinarskih okolišev, vinarska društva, kmetijske podružnice, okrajni odbori in druge korporacije, kletarska društva, zadrage in vinske trgovine! Pridružite se našim zahtevam in pošljite tozadevne peticije pokr. upravi v Ljubljano in ministrstvu Poljoprivrede in Voda v Beograd. — Vinarski in sadjarski odsek kmetijske družbe za Slovenijo v Mariboru.

Dnevna kronika.

Proglas Jadranske Straže. Glavni odbor Jadranske Straže je povodom 5letnice, odkar so naše vojne ladje prvič izobesile narodne zastave, izdal patriotičen proglas, v katerem pozivlja vse jugoslovanske državljane, naj podpirajo Jadransko Stražo. Proglas naglašja, da je pokrovitelj te patriotične organizacije sam prestolonaslednik, ki bo osvobodil Kosova, Triglava, Lovčena in Jadrana. Beograjski meščani pristopajo v velikem številu k Jadranski Straži, ki se tudi v Šumadiji in ostali Srbiji vedno bolj širi.

Vidiranje potnih listov med ČSR in Francijo ukinjene. Konzulat Českoslovaške republike v Ljubljani naznanja vsem v Sloveniji živečim českoslovaškim državljanom, da je na podlagi dogovora med francosko in českoslovaško vlado ukinjeno vidiranje potnih listov za državljane francoske oziroma českoslovaške republike. Za prestop meje českoslovaške republike zadostuje za francoske državljane iz kontinentalne Francije in Alžira francoski potni list in za prestop meje kontinentalne Francije in Alžira za českoslovaške državljane veljaven potni list českoslovaške republike brez vizuma. Ostali predpisi glede potnih listov ostanejo seveda še nadalje v veljavi.

Mussolinijev optimizem. Zastopnikom inozemskega časopisja je izjavil Mussolini, da je pripravljen odgovoriti na vsa stavljena vprašanja. Pogovor se je sukal večinoma o fašizmu. Na vprašanje, kako rešiti svet iz sedanjega kaosa, je odgovoril Mussolini, da išče šele sredstva. Po mnenju Mussolinija Evropa ne bo poginila, on da je glede tega popoln optimist.

Razne vesti.

Dvanajstletna deklica se poskuša usmrtiti. Dvanajstletno deklico, ki je bila zaposlena v modnem salonu gospe Popadič, je njena delodajalka obdolžila, da ji je vzela iz ročne blagajne bankovec za 10 dinarjev. Deklica je vsled te obdolžitve iz žalosti skočila iz tretjega nadstropja na cesto. Nezavestno so prepeljali v bolnico.

Duhovnik v spovednici ustreljen. V čikaški grško katoliški cerkvi sv. Mihaela je gospa Emily Strutinski, soproga nekega svečenika, vpričo 300 glave množice ustrelila v spovednici duhovnika Bazila Stestuka. Strutinski si je zakrila obraz in pokleknila v spovednici. Naenkrat je potegnila samokres ter ustrelila petkrat na duhovnika. V cerkvi je nastala velika panika, morilko so aretirali.

Prostovoljni glad. Gdč. dr. Margareta Kundova, slušateljica čikaške univerze ni zavžila celih 15 dni nobene hrane, pila je samo destilirano vodo. Ves ta čas je obiskovala predavanja ter hodila peš v laboratorij in domov. Kakor poroča Kundova ni pozelela v par dneh nobene hrane in se je prav dobro počutila. Shujšala je za 16 funtov, prejšnjo normalno težo je dobila, ko je začela živati hrano zopet v desetih dneh nazaj. Prostovoljni post ni tako hud, obratno zelo zdrav za prebavne organe, treba pa je smotrenosti. Po končani postni kuri je treba vživati hrano stopnjema.

Skozi Macedonijo.

3. Skoplje-Kumanovo-Kriva Palanka.

Kumanovo, komaj dobro uro z vlakom od Skoplja oddaljeno, leži med hribočki skrito tako, da se tudi iz dva kilometra oddaljenega kolodvora ne vidi. V sredi pota proti kolodvoru se nahaja velika vojašnica še iz turških časov, pri izhodu iz mesta proti bolgarski meji na višini je pa mala vojašnica, trdnjavnica, ki ima en top. Mesto je precej čedno, zelo razprostrto. Kakor dokazuje samo en minaret, je tudi Turkov tu mnogo manjši odstotek kakor po drugih macedonskih mestih. Po žetvi je tu živahna kupčija z žitom. V mestu sem opazil najmanj 10 trgovcev z napisom: »Kupuje žito«, ki posedujejo velika zaprta skladišča. Trgovci so, kakor ostali prebivalci, po večini Macedonci, le nekaj je Jevrejev (judov). Kakor sem opazil, se nahaja v mestu pet hotelov, ki so še precej evropsko urejeni, novi so snažni, brez nadležne golazni stenice; hrana odgovarja zahtevam, par pivnic toči izvrstno hladno pivo.

Komandant mesta mi je dal na razpolago voz ter mi ponudil tudi patrolo s pripombo: »Vam se komitašev ni treba bati, jaz pa brez spremstva ne smem proti meji.«

Patrolo sem odklonil, kaj hočejo pač četaši enemu posamezno potujočemu oficirju, saj niso navadni cestni roparji ali kačaki. Strežijo pač onim po življenju, ki jih zasledujejo, to je orožnikom in sličnim, je po naravnem zakonu umevno. Tako sem se napotil nekega lepega nedeljskega jutra na pot v 62 km oddaljeno Krivo-Palanko.

Vojaške ekvipaže so poznane — navadni trenski voz brez zmeti; vojak je naložil sena za 3 dni, sedel sem na mehku in pognal je mule. Te mule so pač vredne, da jih posebej omenim. Cesta, ki gre skoro ves čas vkreber proti Stracinu, je valovita, a mule so ves čas navkreber in navzdol tekle. V Stracinu smo eno uro krmili in vendar smo vsega skupaj v osmih urah prevozili 62 km do Krive Palanke.

Par kilometrov od Kumanovega in že smo bili na prostoru, kjer se je leta 1912. bila za Srbijo toliko slavna bitka pri Kumanovem. Nič več ni sledu na ta boj, na desno in levo se razprostirajo široka polja, na katerih ziblje klasje lahek vetrič.

Stracin, označen na vsaki večji karti, leži sredi polja med Kumanovem in Krivo Palanko. Obstojta iz 4 hiš, od kojih sta dve kafani, ena žandarmerijska stanica in finančna straža — opis velenesta je končan. Pač pa se mora tukaj vsak potnik z vozom že radi krmiljenja živine ustaviti. Krčma ima spredaj pokrito lopo za 5 do 6 voz, ki zapeljejo o slabem vremenu pred krčmo — a v edini sobici je prostora za par ljudi. Nedelja predpoldne je bila sobica nabito polna domačinov iz okolice, tujski smo posedali na svojih vozech in povžili kuhana jajca za predjužno. Kar je prišlo z vozmii uradnih oseb, je imel s seboj vsak oborožene orožnike, oficir iz čete je imel pred seboj 2 vojaka, konjeniški za seboj zopet dva vojaka — vse je izgledalo nekako srednjeveško.

Ko smo dospeli do prvega železnega mostu čez reko sem se spomnil, da mi je komandant mesta v Kuma-

novem rekel: »z avtom se sedaj ne vozi, ker je cesta deloma močno pokvarjena«. Polovico mostu je manjkalo skoro 1 km daleč v stran se je videla močna, a zavita traverza, ki je voda — dasi ravno je most skoraj 3 metre nad vodo iz mosta iztrgala zvila in tako daleč odnesla.

Kaka moč je tukaj delovala! Ne spominjam se, da bi bil kaj o tem v časopisih čital in vendar sem imel tu pred očmi posledice katastrofe. Polje na široko vse z gramozom prevlečeno, posamezni vršički koruznih stebel v juniju mesecu so štrleli iz blata in ta slika je čez 15 km dolga, pa skoro 1 km široka; še 6 železnih in kamentitih mostov pokvarjenih, tako da je bilo treba zmerom reko gaziti. Na enem vogalu hriba je krvina, od te je voda ves častni nasip odnesla. Tu sem našel delavce, ki so nov nasip napravljali ter mi stvar raztolmačili. Zvedel sem, da se je pred enim mesecem v gorovju oblak utrgal. V Krivo Palanko, ki leži na izlazu doline, v katero se steka voda iz drugih dolin med hribi je nekega popoldne bruhnila reka v višini do 15 metrov ter odnesla 63 hiš, izpodkopala pa še daljnih 30 hiš, ki se lahko vsak čas zrušijo. Na licu mesta sem se prepričal o katastrofi. Naletel sem tam na Slovenko, soprogo orožniškega poročnika, ki mi je vse na licu mesta obrazložila.

Vse hiše, ki so bile v ravnini poleg potoka, ki je normalno visok do člena na peti, je voda odnesla; človeških žrtev ni bilo, ker je bilo podnevi. Nekega lepega dne popoldne ob 4. se je razlegel klic po mestu: »Reka, reka, bežite« — pred 35 leti se je pripetilo nekaj enacega le v mnogo manjšem obsegu. Ljudje v teh hišah niso imeli časa, da bi si kaj rešili razen golega življenja. Pri vходу v mesto je bilo vojaško pokopališče, na katerem je počivalo okoli 1000 vojakov.

Voda je odnesla vso zemljo in mrličje, ostal je en sam kanenit spomenik 2½ metra od sedanjega roba, ki nam priča, da je bilo tu pokopališče, a zemlja še do 5 m visoko izdolbena. Mesto se na vse strani vzdiguje amfiteatralično, zato je razumljivo zakaj ni bilo človeških žrtev. Na ulicah so plasti peska do meter visoke, ki se sedaj izkoriščajo za nove stavbe, na višje ležečih hišah pa je pustila voda vidne znake dosegle višine, tako da se more ta na milimeter natančno izmeriti.

Težko je bilo za stanovanje, ker je voda tudi edini hotel z vsem odnesla — pa tudi ljudstvo je bilo dasi ravno že mesec dni po katastrofi, še vedno zbegano. Nedelja zvečer, in nisem mogel dobiti v kafani večerje niti kruha, našel sem oficirje Hrvate, ki so me odvedli v oficirsko kuhinjo. Tu na skrajnej meji — do Bolgarske je komaj 5 km — tabori en pešadijski bataljon. Oficirji, pa tudi komandant, sami Prečani. Gospa nekega kapitana, Dunajčanka, jim vodi gospodarstvo tako, da res dobro jedo, a to je tudi vse. V prostem in dolgem času posedajo po kafanah in pijo rakljo iz črvancicev (1/20 l.) Mladi fantje, komaj eno ali dve leti iz akademije, brez družbe in zabave. Reveži, se morejo smiliti človeku, uničujejo sami sebe duševno in telesno. Saj je razumljivo, da mora oficir povsod kamor ga kliče dolžnost, tudi v take, od prometa oddaljene kraje. Treba v takih krajih razdeliti čas, katerega mora vsak oficir v teh krajih preživeti. Tu ne sme biti izjeme ne podališanja. Galicija in Sedmograško ki so sluli kot kazenske postaje, imele so na razpoložanju človeška stanovanja — oficirske domove, tako da je bilo mnogo oficirjev, ki radi udobnega življenja v teh krajih sploh promene niso več želeli.

Če pa pri nas samo vspremdimo stanarino ki jo dobi oficir mesečno recimo okroglo 200 dinarjev in pa svoto okroglo 2000 dinarjev, katero zahteva hišni gospodar v Macedoniji za eno človeško moderno stanovanje v novi hiši mesečno, lahko si preračunamo, koliko časa bode še treba, da bo imel oficir v takih oddaljenih krajih udobno stanovanje na razpolago.

Drugi dan po izvršenem poslu pregledal sem na licu mesta povzročeno škodo.

Njive, travniki in vrtovi, vsi so zagromozeni pa ne samo s peskom, ampak tudi s kamenjem in celimi skalami. Kje je bilo sadno drevje v vrtovih, ni niti sledu, ker ga je voda

s koreninami izruvala in odnesla. Reka, sedaj mali potoček, prelozila je svojo strugo, teče mirno, 5letno dete jo more prebroditi.

Stavbe, katere je voda odnesla, bile so vse brez temeljev in iz lahkega materiala, kar dokazuje zidovje še ostalih hiš pri reki, ki so pač poškodovane ali vendar so vzdržale pritisk.

Da je bilo tu mnogo turškega življa, dokazujejo mnoge prazne hiše, last izseljencev v Carigradu.

Vojaško življenje je bilo takrat zelo živahno, razen pešadije stalne granične trupe, prišla je tudi cela orožniška šola iz Beograda tu sem na vaje.

Granična trupa bila je baš pred razpustom. Informiral sem se pri posameznih vojakih po zaslužku itd. in zvedel, da imajo okoli 600 dinarjev na mesec, a nekateri od njih pa pošljejo do 1000 dinarjev domov, kako ta višek zaslužijo, nisem zvedel.

Nazaj grede niso mule tako drvele, dasiravno so se cel dan pasle in odpočile, imel sem več prilike za opazovanje.

Za nasipanje ceste je na nekaterih krajih napeljeno kamenje v gomilah, ki so pa raznobarvne, srebrenikast siv kamen, apnenec, veček kremen, iskrolistnik, jeklenec, rujava ruda in Bog zna kaj bi bil še našel, ko bi bil geolog. Vendar se da že po tem sklepati na bogastvo rud, ki se nahajajo v Macedoniji.

V Stracinu smo našli oddelek srbskih četnikov z vojvodom Pečanecem, ki so bili na poto v Kratovo.

Vojvoda Pečanec je poveljnik vseh četnikov; on jih pozove iz rezerve na vaje, ali jih tudi mobilizuje; vodi in razpolaga pa s stalnimi četniki. Visok človek markantnega obraza, kratko pristriženo brado, jastrebovih oči, bil je tedaj oblečen v precej elegantno sivo letno obleko, seveda brez orožja, menda je bil kam drugam napoten.

Četniki so oboroženi z bajonetom, samokresom in repetirko; stalni četniki nosijo na kapi mrtvaško glavo kot kokardo, obleka je ali rujava narodna srbska ali druga, največ imajo visoke, sive, črne križane dokolenice. Četa je imela tudi par policijskih psov s seboj.

Četasi so specialiteta balkanskih narodov, kulturni zapadni narodi si ne morejo prav tolmačiti potrebe teh institucij. In vendar je nemški izraz »ein notwendiges Uebel« ustvarjen za te institucije.

Storžkov.

A. M. RENNIOV:

Zapiski katoliškega misijonarja.

25. maja 1922.

Danes sem se pripeljal srečno v Moskvo. Gloria in Excelsis! Na poti se mi je pripetil čudež, kateri priča o tem, da me varuje dobrotljivo manus Dei: pri Tveru je bil naš vlak napaden in vsi potniki so bili do gola obrani. Tako do gola, da so vzeli roparji dojenču steklenico mleka s cucijem, kateri dojenec je bil seveda krščen, kakor sem ugotovil, po poganskem pravoslavnem obredu. Toda moja velika košara, nabita z bogoslovsko literaturo v latinskem jeziku, je ostala cela in nepoškodovana. Nečiste roke napadalec se niso upale ukrasti svetih tekstov, in videl sem celo enega izmed roparjev, da je zagrabil zvezek pridig papeža Gregorja VII. in začel žvečiti kalikov hrbet, ko je nad njim zakričal drugi ropar in ga udaril po roki, tako da mu je padla sveta knjiga iz rok ter mu rekel samo edino, menda sveto rusko besedo: »Tepec!«, katera ima menda veliko moč.

Vzeli so mi samo razne zluposti: 12 parov toplih nogavic, pol ducata holandskih srajc in zabojček italijanskih makaronov. Toda, kaj pomenijo makaroni v primeri z dragocenimi deli Tomaža Aquinskega, katera sem vzel s seboj? Gotovo tiči v tem, skoro čudovitem begu iz nesreče, prst božji! Te Deum laudat!

29. maja.

Pred odhodom na deželo, kjer moram vršiti svojo misijonarsko poslanstvo in pridigati, sem obiskal predstavnika pravoslavne cerkve, ljudskega komisarja Trockega. Poizkusil sem z njim govoriti latinsko. Toda Trockij je izjavil, da zna iz latinskega bogoslovskega jezika žalibog samo nekaj lekarniških besed, katere ga je naučil v otroških letih oče: Aqua destillata,

purgativum, venena in natrium Bicarbonicum. Toda vendar sva se dogovorila. Spoznal sem, da je Trockij zelo izobražen, pri katerem ni nikakih predsodkov, kakor pri mnogo drugih ljudeh pravoslavne vere: izjavil mi je, da ne soglašajo že od davnih otroških let z obredom pravoslavne vere, da radi tega ni pripustil, da bi ga bili krstili, radi tega tudi ni bil nikdar v svojem življenju potopljen ne samo trikrat v vodo, temveč niti enkrat.

Na moje vprašanje, če se ne bi hotel dati krstiti od mene po katoliškem obredu, je izjavil izobražen komisar, da si premisli, mogoče da se da krstiti, če pregovori sveti Oče predsednika francoske republike, da bi mu šel za botra.

To vsekakor sporočim svetemu Očetu. Vidim, da se mi posreči narediti mnogo k poboljšanju ruskih pravoslavnih ljudi. Trockij se je pokazal kot zelo dober družabnik, seznanil me je tudi z generalnim duhovnim očetom sovjetske federativne republike Dzeržinskim, katerega je zaprosil, da bi me podpiral v svojih misijonarskih namerah z vsemi sredstvi, katera so mu dostopna. Dzeržinskij mi je dolgo prijazno stiskal roko, obljubil mi je sodelujočo pomoč in me prosil, da bi ga jutri obiskal.

30. maja.

Na pomoč so mi dali oddelek k posebni duhovni službi, sestojč iz dvajset vojakov, oboroženih z revolveri in eno strojnico. Na vprašanje, zakaj tako močna oborožena straža, je odgovoril Dzeržinskij, da so gotove verske ideje, katerim je duša navadnega človeka pod takim slavnostnim mističnim varstvom preje dostopna, katere opominja takoj na oni svet, na večnost in neskončnost. Jaz sem radevolje soglašal. Sicer mi pa to ugaja: spominjam se, kako je rekel neki ruski begunc na lotiški meji, da bi se taki ljudje, kakoršen sem jaz, ne smeli voziti na Volgo, da bi ne vzbujali s svojo zunanostjo preveč apetita. Sestava vojaškega oddelka v moje varstvo se mi dopade. Dzeržinskij je izjavil, da so to sami komunisti, zelo naklonjeni katolicizmu, kajti v zadnjih dveh mesecih so bili določeni z naredbi sovjetske vlade specialno za obisk cerkva. Kazali so veliko zanimanje za to, kar je pri katoliških bogoslužjih najdražjega in najdragocenejšega. Samo ena okoliščina me nekako vznemirja: zakaj je izmed dvajset ljudi mojega oddelka deset Kitajcev, eden vernik ognja z Azerbejdžana in osem pravoslavnih židov? Kaj, ali se je papeževa avtoriteta dotaknila tudi teh nesrečnih ljudi? V slučaju, da bi kdo izmed njih odrekel pokorščino, mi je svetoval Dzeržinskij, da mu prečitam pater noster. Vzel sem na znanje. O, sancta Virgo, podajam se na pot med divjake. Bodi mi v pomoč, Domine!

3. junija.

Peljemo se. Vedno se vozimo... S svojim oddelkom se kolikortoliko dorazumevam po rusko, pomagam si z raznimi kretnjami, ko mu razlagam prednosti katolicizma pred pravoslavjem. Nekateri izmed njih že začenjajo podlegati moči mojih argumentov. Včeraj, na primer je izjavil načelnik mojega oddelka Finkelstein, ko si je izprosil od mene tablico čokolade, jezno:

Veste, skoro mi je neprijetno: kako pride, da na to nisem prišel, da se mora reči filioque? Oj, oj, kar sramujem se! Toda bodite brez skrbi, sodrug, oče duhovni; takoj ko pridemo v vas, takoj preskrbim potrebno glede filioque. Bodite brez skrbi! Dovolite, da si vzamem še košček čokolade? Imate posebno dobro! Ta je najbrže od papeža posvečena?

Finkelstein je že skoro popolen katolik, čutim to v svojem srcu. Toda s Kitajci je slabše. Trudim se jim razložiti pojem, da je pravoslavna razlaga izvor Svetega Duha od Očeta nepravilna — toda oni samo z glavo kimajo in kažejo na posode s konzerviranim mlekom. Dal sem vsakemu izmed njih po pet konzerv... Mogoče, da se z njimi okrepe, da me bodo bolje razumeli. Toda kako je to — sancta simplicitas!...

4. junija.

Danes me je srečal Dies irae: vernik ognja z Azerbejdžana mi je izvlekel v noči iz mojega potnega kovčega škatljo sardin. Ko sem to izvedel, sem se odločil po nasvetu Dzeržinskega,

da mu prečitam pater noster.

— Pater noster — sem začel resno: Qui es in coelo...

— Hihhihi — se je začel smejati vernik ognja. Z njim so se smejali vsi Kitajci.

— Sanctificetur nomen tuum...

V tem pa se je v to vmešal Finkelstein. Sunil me je na stran, dal je verniku ognja eno čez fiziognomijo, vzel mu je četrto škatljo, jo shranil v svoj nahrbtnik in mi rekel prijazno, da naj bom le miren, sedaj si ne bo nikdo več upal vzeti škatlje.

Zvečer pred spanjem mi je Finkelstein izjavil, da je takoj pripravljen prestopiti v katoliško vero, če ga naučim delati »benediktinca«. Odgovoril sem mu, da žalibog nisem član benediktincev, ampak frančiškanov. Ubogi fant! Videl sem na njem, da ga je to zelo užalostilo.

7. junija.

Danes sem imel prvo pridigo. Bil sem zelo razburjen... Ruski narod je uganka! Finkelstein je spravil skupaj neka, seljakov, kateri so mu baš padli v roke. Bili so — bogve zakaj — zelo ustrašeni. Zapodil jih je k velikemu skednju. Mi z vojaškim oddelkom smo šli za njimi. Tu nas je Finkelstein uvrstil tako: seljake je postavil k zidu, jaz sem zavzel mesto pred njimi, za našim hrbtom pa Finkelstein s celim oddelkom. Strojnica je stala na desnem krilu. Ob obeh straneh so se zbrale trume ljudi, kateri so se začeli — menda radi tega, ker so spoznali, da sem duhovnik — s solzami v očeh pobožno križati.

— Četa, pozor! — je zaklical Finkelstein. — Sodrug, oče duhovni, začnite!

Začel sem govoriti. Deloma po rusko, deloma italijansko, deloma latinsko, da bi me vsi razumeli. Govoril sem prisrčno, prepričevalno, kakor so me učili na misijonski šoli v Rimu, povznajajoč v višino svoj glas, oči in roke. Seljaki so željno poslušali moj govor in pri vsakem odmoru so zaklicali soglasno besede: »Vdamo sel!« Potem, ko sem končal in si brisal ginjen z robcem solze, je pristopil k seljakom Finkelstein in jih resno vprašal:

— Ali ste razumeli?
— Tako je! Popolnoma pravilno, sodrug! Ali smo morda taki, da ne bi razumeli?
— Ali priznate filioque?
— Priznamo. Na vsak način...
Ni mogoče drugače!

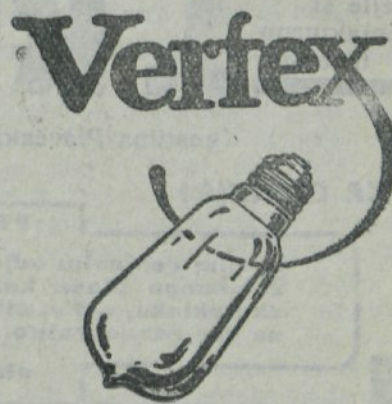
— To si tudi mislim. Roparji! Četa, odmor! Sodrug - oče duhovni: Deset katolikov je gotovih. Ali nadaljujemo?

Nadaljevali smo.

Danes sem pridobil za katoličanstvo 175 ljudi. Gloria tua, Domine, crescat!...

(Konec prihodnjič.)

Brivnica Koštomaj se priporoča!

18-14

Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimnic. Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

Stanovanje

z dvema sobama, predsobo, kuhinjo in pritliklinami **se zamenja** s stanovanjem treh do štirih sob s pritliklinami, proti primerni nagradi in dogovoru. Poizve se v upravi. 2—

Absolvent

državne trgovske šole (v Celju) z 2 mesečno prakso **išče mesta** v kakik pisarni. Naslov v upravi.

Hrano in sobo

za takoj išče mlad uradnik v Gaberju ali v mestu. Naslov v upravnistvu. 1

Vse dobre lastnosti, ki jih gospodinja pri pranju pričakuje od mila, so združene v Zlatorog-milo. Radi visoke čistilne moči, velike množine pen in izredne izdatnosti napravi iz vsakega perila v najkrajšem času snežnobel dišeč zaklad, ki Vam dela največje veselje. Zahtevajte zato samo Zlatorog-milo!

Oblastv. koncesijonirana posredovalnica za promet z realitetami

A. P. ARZENŠEK IN DRUGOVI

d. z. o. z.

CELJE :: Kralja Petra cesta 22 :: **CELJE**

Posreduje pri prodaji ozir. nakupu zemljišč, hiš, vil, gradov, velikih in malih posestev, industrijskih podjetij itd., itd. vestno in točno. 50-23

Brauns-ove

barve za sukno

pomagajo

štediti!

Zanesljivo v uporabi!

4-4

Dobijo se povsod!

„LASTNI DOM“ V CELJU

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo, Prešernova ul. 15.

Sprejema hran. vloge in jih obr. po 6 1/2% to je 6-50 Din od sto, proti odpovedi do 8 Din od sto. Pri večjih naložbah po dogovoru
Rentni davek plača zadruga ter se ne zaračuni vlagateljem!

Oglejte si
manufakturno
trgovino

J. KUDIŠ

Gaberje št. 3

(gostilna Plevčak) nasproti Mestnega mlina

NA DROBNO!

55 50—46

NA DEBELO!

PRIPOROČA

svojim cenjenim odjemalcem veliko množino inozemskega blaga kakor sukno za moške in ženske obleke, čefir, šifon, vse krojaške potrebščine ter raznovrstno manufakturno blago po zelo nizkih cenah.

Dve meblirani sobi

event. z uporabo kuhinje in hrano, iščeta zakonska z edinim otrokom (inozemca) za daljšo dobo. Ponudbe na upravo. 2-2

Ivan Mastnak

Celje

Kralja Petra cesta 15

24-7

priporoča cenjenim odjemalcem svojo veliko zalogo češkega in angleškega blaga. Debelo sukno za površnike, vsakovrstnega sukna za moške in ženske obleke, barhand, čefir, belo platno in vse krojaške potrebščine. Velika zaloga gotovih površnikov (Raglan, Schliefer, Stutzer), gumi plašče, lepe moderne obleke za gospode in dečke po zelo nizkih cenah.

Français! Anglais! Italien!

Louise Schladermann

Maitresse diplômée de langues.

2 Ljubljanska cesta šte. 18.

Trg. pomočnik

mlad, agilen, vešč mešane stroke želi nastopiti takoj v enako ali manufakturno trgovino. Naslov v upravi. 3-3

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani

prodaja

premog

iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo, kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno la. čehoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete.

Naslov:

24-21

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani, Miklošičeva c. 15/II.

Razširjajte „Novo Dobo“!

JETIKA!

Dr. Pečnik zdravi bolne na pljučah v Celju, Cankarjeva ul. 11/II, vsaki petek in tudi četrtek. Čitajte njegove 3 knjige o jetiki.

Križevska opekarna
A. LUMIR & DRUG, LJUBLJANA nudi

vsakovrstno prima opeko

po konkurenčnih cenah.

11-10 Pisarna: Ljubljana, Prule 19.

Enkrot

za vselej se Vam priporoča samo veletrgovina R. Stermecki, Celje, ako hočete res dobro in poceni kupiti

ČEVLJE

ročno, domače delo, kakor tudi fine tvorniške, obleke za ženske, moške in otroke, perilo, klobuke, pletene jope, čepice in šale, kravate, rokavice, nogavice in sploh vso modno robo za dame in gospode. — Trgovci engros-cene.

Slavenska banka d. d. Zagreb

Delniška glavnica in rezerve
Din 50,000.000.—

Podružnica Celje

Vloge čez dinarjev
125,000.000.—

Rezerve preko Din 12,500.000.—

Podružnice:

Beograd, Bjelovar, Brod na Savi, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor, Murska Sobota, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Šibenik, Šabac, Vršac, Wien, Novi Sad.

Ekspoziture:

Rogaška Slatina (sezonska), Škofja Loka, Jesenice.

Agencije:

Buenos Aires, Rosario de Santa Fe.

Afilijacije:

Slovenska banka, Ljubljana; Jugoslovanska industrijska banka d. d. Split;

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.

Ustanovljena 1864.

Hranilnica mestne občine Celje

Ustanovljena 1864.

52-38

V lastni palači pri kolodvoru.

Stanje hranilnih vlog K 42,000.000.

Vrednost rezervnega zaklada K 8,000.000.

HRANILNE vloge, ki se sprejemajo od usakogar, uživajo najpopolnejšo varnost in ugodno obrestovanje. Pošne položnice strankam brezplačno na razpolago. Rentnino plačuje zavod iz svojega.

SPREJEMA tudi v varno shrambo od strank in sodišč razne vrednostne papirje, vložne knjižice i. t. d. Daje v najem PREDAL v svojih safeblagajnah, tako, da obdrži ključ stranka sama.

OSKRBUJE svojim vložnikom prodajo in nakup vseh vrst vrednostnih papirjev itd. Izvršuje za nje tudi inkaso in druga denarna opravila najkulantneje. IZPLAČILA v inozemstvu izredno ugodno in promptno.

Posojila vseh vrst pod najugodnejšimi pogoji. Brezplačna pojasnila in širokovnjaški nasveti v vseh denarnih prašanjih.